

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A.**, bytom **M.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2010, č. k. 25 Sd 174/2009 – 32, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2010, č. k. 25Sd/174/2009-32, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. apríla 2010, č. k. 25Sd/174/2009-32, potvrdil rozhodnutie zo 16. marca 2009 číslo X., ktorým odporkyňa po prepočte sumy dôchodku podľa § 293ar zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že invalidný dôchodok navrhovateľky v sume 4 965 Sk mesačne predstavuje 164,90 € mesačne. Podľa § 82 zákona o sociálnom poistení zvýšila navrhovateľke invalidný dôchodok od 1. januára 2009 na 176,40 € mesačne. Týmto rozhodnutím odporkyňa zmenila rozhodnutie z 11. decembra 2008 číslo X..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala navrhovateľka včas odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil. Namietala, že písomným podaním sa domáhala preskúmania rozhodnutia o výške priznaného invalidného dôchodku a nie rozhodnutia o zvýšení dôchodku. Návrh na preskúmanie výšky dôchodku podala 10. februára 2009, pričom odporkyňa predložila súdu až jej druhé odvolanie.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podľa § 250m ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa § 250l ods. 2 pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu musí preto obsahovať aj označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré sa napadá (§ 249 ods. 2 OSP).

Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka sa domáhala žiadosťou z 25. februára 2008 znovu posúdenia termínu vzniku plnej invalidity. Na základe uvedenej žiadosti bol jej zdravotný stav opätovne posúdený s tým, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Martin, zo 14. marca 2008 je od 1. januára 2004 invalidná podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z. lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopná vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Zmenové rozhodnutie však nebolo vydané v lehote podľa § 210 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a z toho dôvodu navrhovateľka podaním z 10. februára 2009 označeným ako návrh na preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne sa dožadovala vydania rozhodnutia na základe posudku zo 14. marca 2008.

Najvyšší súd považuje za potrebné poukázať, že podanie navrhovateľky z 10. februára 2009 malo byť podľa obsahu posúdené ako sťažnosť, lebo sa ním domáhala ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, pretože došlo k ich porušeniu alebo k ohrozeniu nečinnosťou orgánu verejnej správy (§ 3 písm. a) zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach). Odporkyňa však nepostupovala v súlade so zákonom o sťažnostiach, neoznámila písomne navrhovateľke výsledok prešetrenia sťažnosti, a preto navrhovateľka nemohla vedieť ako sa naložilo s jej podaním z 10. februára 2009, v ktorom nesprávne uvádzala, že podáva návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o výške dôchodku.

Z predložených spisov tiež vyplýva, že odporkyňa následne vydala tri rozhodnutia zo 16. marca 2009 číslo X.. Navrhovateľka podaním z 27. júla 2009 označeným ako „odvolanie voči rozhodnutiu“ žiadala o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne ohľadom výšky svojho dôchodku. Neuviedla však, ktoré konkrétne rozhodnutie žiada preskúmať. Odporkyňa tento opravný prostriedok predložila krajskému súdu spolu so svojim vyjadrením z 21. septembra 2009.

Podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd nemohol vychádzať len z vyjadrenia odporkyne z 21. septembra 2009, ktorá rozhodnutie zo 16. marca 2009 číslo X. zaslala v prílohe, lebo zo samotného opravného prostriedku navrhovateľky nevyplýva, že navrhovateľka toto rozhodnutie napáda. Ani zo zápisnice o súdnom pojednávaní z 29. apríla 2010 nemožno zistiť, ktoré rozhodnutie navrhovateľka požadovala preskúmať. Pochybnosti o navrhovateľkinej skutočnej vôli o tom, aké rozhodnutie má byť preskúmané, vnáša aj nesprávny úradný postup odporkyne pri vybavení podania navrhovateľky z 10. februára 2009, ako aj to, že navrhovateľka v opravnom prostriedku žiadala preskúmať rozhodnutie „o priznaní“ invalidného dôchodku a nie rozhodnutie „o prepočítaní“ sumy dôchodku. Okrem toho je potrebné uviesť, že z doručenky, ktorá je pripojená na rozhodnutí zo 16. marca 2009 číslo X. nemožno zistiť, či a kedy boli doručené navrhovateľke ostatné rozhodnutia odporkyne zo 16. marca 2009 číslo X., vrátane rozhodnutia, ktoré preskúmal krajský súd.

Pokiaľ krajský súd rozhodol za daného stavu bez bližšieho zistenia a ustálenia predmetu súdneho preskúmania, rozhodol o opravnom prostriedku predčasne, a tým nebolo umožnené poskytnutie súdnej ochrany v rozsahu a v medziach daných zákonom.

Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách celého konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová